

лил се из гората и най-после се пхнал в чувала. Човека свързал чувала, па взел едно дърво и започнал да бие кжмета си. Той го бил, а кжмета му се молил и казвал:

— Пусни ме!.. От сега нататък все ще ти помагам!

А той го биел и викал:

— Дай ми три ореха и ще те пусна!

— Пусни ме, — молел му се кжметът; — аз напи ще дойда с тебе, — защо ти са три ореха?... От сега нататък ще ти помагам.

— Щом те хванах, ще те бия и докато не ми дадеш три ореха, няма да те пусна.

Кжмета видял, че не може да се отхрве, извадил, та му дал три ореха и му казал:

— На ти тия три ореха и като си отиваш по пжтя, ще видиш три деца да се бият за едно гжрне. Ти им дай по един орех и вземи гжрнето.

Брата взел орехите и тръгнал за дома. Като вървял из пжтя, видял на един бряг три деца да се бият и карат за едно гжрне. Едното казало:

— Аз го намерих, аз ще го взема!

Другото казало:

— Аз го намерих!

А третото:

— Не, аз го намерих.

Те се само карали, кой да вземе гжрнето, а никой не го отхлупвал, за да види какво има в него. Братът отишел при тях и ги попитал:

— Защо се карате, деца?

— А те му казали:

— Чичо, ето тука си играехме под тоя бряг, па изкопахме това гжрне и се караме, кой да го вземе.

А той им рекъл:

— Абе деца, защо ви е това гжрне, да се биете за него? На ви по един орех, та си играйте, а гжрнето дайте мене.

Децата взели трите ореха и му дали гжрнето, както си било зихлупено. Той занесъл гжрнето дома си, отворил го, погледнал

— пжлно със жжлтици. Та така — той набил кжмета си и станал богат.